

РЕШЕНИЕ

№

07.03.2011 г.

гр. Велико Търново

В ИМЕТО НА НАРОДА

Великотърновски районен съд

гражданско отделение – шести

състав

на 01.03.2011 г.

в публично съдебно заседание в състав:

Районен съдия: Искра Пенчева

Секретар Ив. Т.

като разгледа докладваното от съдията

Гр. дело № 4707 описа за 2010 г.,

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 49 СК.

Ищецът А.Б.Р. излага в исковата си молба, че с ответника са съпрузи от 14.03.1982 г., от който брак имат две навършили пълнолетие деца. Твърди, че от 2001 г., тя напуснала семейното жилище и между двамата се установила фактическа раздяла, която продължавала и понастоящем без да са правили опити да заживеят като семейство. Счита, че бракът им съществува напълно формално, изпразнен от предписаното от закона и морала вътрешно съдържание и моли по реда на настоящото производство съдът да постанови решение, с което да прекрати бракът им с развод без да се произнася по въпроса за вината. Моли да й бъде възстановено предбрачното фамилно име Л.

Ответникът О.П.Р. също заема становище в насроченото съдебно заседание за прекратяване на брака с развод без съдът да се произнася по въпроса за вината.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира следното:

Страните по делото са съпрузи от 14.03.1982 г., сключили граждански брак в гр. Велико Търново, за което е съставен акт за граждански брак № 66. От брака си нямат ненавършили пълнолетие деца към датата на приключване на устните състезания – видно от представените удостоверения за раждане. По делото е установено чрез гласни доказателства на св. Тодоров, че те живеят при условията на фактическа раздяла от повече от 3-4 години, като при посещения в дома на ищцата никога не е виждал там мъжко присъствие.

При така изяснената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи: Предявен е иск с правно основание чл.49 СК. Изяснената фактическа обстановка аргументира съда да счита, че бракът между страните единствено формално – юридически, защото в действителност той е лишен от това нравствено и емоционално съдържание, което следва да има по силата на нормите на морала. Отношенията на страните в брака, с оглед тяхната специфика, не се поддават на правно нормиране и ако единият съпруг или и двамата са избрали да живеят свой собствен живот, в който не намират място за другия, съдът не може да постъпи по друг начин, освен да постанови прекратяването на една такава брачна връзка. Установи се по категоричен начин по делото, че между брачните партньори се е установила трайна фактическа раздяла, датираща почти от 10 години, като липсват каквито и да било общи цели и споделени интереси, общи грижи за семейството. Горното състояние на брака явно не може да бъде преодоляно, след като отчуждението датира от толкова продължителен период от време и да се възстановят нормални отношения между съпрузите, които дълги години не са предприемали никакви действия да заживеят като семейство. Запазването на брака им е правно и житейски неоправдано и следва да бъде постановено решение за прекратяването му с развод.

Съдът намира, с оглед заявеното от ищеца, че не желае съдът да се произнася по въпроса за вината за състоянието на брачната връзка, че не дължи изследване на причините и произнасяне относно вината. Действащият СК, в чл.49 ал.3, предвижда задължение на съда да се произнесе относно вината само при направено искане в тази посока от някой от съпрузите. Тази разпоредба е по-благоприятна за страните от действалата такава на чл.99 ал.2 СК-отм., задължаваща съда служебно да се произнесе по въпроса за вината. В случая никой от страните не е поискала съдът да издирва, кой е виновен за състоянието на брака.

По отношение на фамилното име след развода: Съгласно разпоредбата на чл.53 СК съпругът може да възстанови предбрачното си фамилно име. В случая ответницата е предявила претенция да бъде възстановена предишната ѝ фамилия, при което следва да бъде постановено решение в този смисъл и след развода жената следва да носи предбрачното си фамилно име Л.

При завеждане на делото е внесена от ищцата държавна такса в размер на 25 лв. Съдът определя окончателна държавна такса по допускане на развода в размер на 50 лв., при което ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на ВТРС остатъкът от 25 лв.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И :

ПРЕКРАТЯВА гражданският брак между А.Б.Р. с ЕГН ***** *** и О.П.Р. с ЕГН ***** **. Типографов № 8, сключен с акт за граждански брак № 66/ 14.03.1982 г. на Община Велико Търново, **с развод** като дълбоко и непоправимо разстроен, **без да се произнася по въпроса за вината.**

ПОСТАНОВЯВА след развода жената да възстанови предбрачното си фамилно име – **Л.**, т.е. да се именува А.Б. Л.

ОСЪЖДА О.П.Р. с ЕГН ***** **. Типографов № 8, да заплати по сметка на ВТРС окончателна държавна такса за прекратяване на брака с развод в размер на **25 /двадесет и пет/ лв.**

Решението може да се обжалва пред ВТОС в двуседмичен срок, считано от връчване на препис от него на страните.

Районен съдия: